

permohonan ini, dan saya tidak berkesempatan merumuskan dengan jelasnya sebab-sebab keraguan saya, setelah mendengar hujah peguam pemohon saya telah membenarkan permohonan itu. Kes sekarang ini telah memberikan saya peluang untuk memikirkan masalah ini sekali lagi dengan lebih mendalam dan, dengan bantuan penghujahan peguam pemohon, menyakinkan diri tentang sebab-sebab keraguan saya yang dahulu itu.

Akhir kata, saya suka menyebut tentang rungutan peguam pemohon bahawa, jika tidak ada perintah perihal dagangan, Bahagian Penguatkuasaan Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna enggan mengambil tindakan penguatkuasaan dan pendakwaan terhadap kes-kes perihal dagangan palsu yang melibatkan cap dagangan. Rungutan itu dibuat sebagai salah satu sebab mengapa perlunya dibuat perintah perihal dagangan dalam kes ini. Sebagai jawapan, saya hanya perlu berkata bahawa pendapat saya dalam penghakiman ini tentang kedudukan undang-undang dalam hal ini bererti bahawa Bahagian itu boleh dan wajib menguatkuasakan terus Akta Perihal Dagangan 1972 dalam kes-kes yang melibatkan cap-cap dagangan yang identikal - iaitu kes barang tiruan - tanpa tuannya cap dagangan yang berkenaan perlu datang ke Mahkamah terlebih dahulu untuk mendapatkan perintah perihal dagangan, yang mana mungkin melibatkan proses yang akan memakan belanja dan masa yang tidak sedikit.

a GAN AH KAW @ GAN KIM SIEW

lwn.

**PENTADBIR TANAH DAERAH
REMBAU DAN SATU LAGI**

**b MAHKAMAH TINGGI, SEREMBAN
DATO' FAIZA TAMBY CHIK H.
[RAYUAN JENAYAH NO. 42-78-90]
4 MAC 1993**

**c UNDANG-UNDANG JENAYAH DAN PROSE-
DUR: Pencerobohan - Menduduki tanah tanpa
kebenaran - Kesalahan dibawah s. 425(1)(a) KTN
- Samada barang-barang yang dirampas boleh
dilucahkan - Seksyen 426C(4)(d) Kanun Tanah
Negara - Samada prosedur siasatan yang
telah dijalankan adalah betul - Rayuan di atas
keputusan Hakim Mahkamah Sesyen yang
membenarkan perlucutan hak - Tafsiran
s. 426(1)(b) - Samada prinsip ejusdem generis
terpakai - Tafsiran Ungkapan "...or other thing
whatever..." - Prinsip tafsiran dimana
melibatkan pelucutan hak - Kanun Tanah
Negara s. 425(1)(a) & (b), s. 426C(4)(d).**

e PTD Rembau telah mengeluarkan tol kepada perayu pada tahun 1965. Pada tahun 1988 PTD Rembau telah memberi notis kepada perayu bahawa permohonan memperbaharui tolnya tidak diluluskan kerana kerajaan akan mengadakan projek pembinaan jalan diatas tanah berkenaan. Beberapa notis telah diberikan untuk mengosongkan tanah tersebut tetapi perayu telah gagal mengosongkan tanah berkenaan. Pada tahun 1989 tindakan pengosongan telah diambil dan barang-barang runcit dikedai yang didirikan ditengah tersebut telah dirampas dan bangunan tersebut dirobuhkan. Barang-barang dirampas telah disenaraikan untuk dilelong.

f Perkara ini telah dirujuk kepada Hakim Mahkamah sesyen menurut s. 426C(4)(b) KTN dan siasatan telah dijalankan oleh Mahkamah. Mahkamah Sesyen telah menentukan bahawa perayu adalah penceroboh apabila tolnya tamat dan melakukan kesalahan dibawah s. 425 KTN dan kedai serta perayu menduduki tanah berkenaan. Oleh itu perampasan barang-barang yang juga merupakan "subject matter" didalam melakukan kesalahan itu adalah sah dirampas dibawah s. 426C(4)(c). Beliau juga berpendapat tugas mahkamah hanya menentukan samada berlaku kesalahan dibawah s. 425(1)(a) KTN dan Mahkamah boleh menentukan pelucutan hak diatas barang-barang berkenaan.

Perayu merayu terhadap keputusan tersebut dan berpendapat tafsir 426(1)(b) iaitu "...seize any vehicle, tractor, agricultural implement or other thing whatsoever which he has reason to believe was used or is being used in the commission of an offence under that section." Harus diberi tafsiran *ejusdem generis* dan dengan sedemikian barang-barang runcit yang bukan barangan pertanian tidak termasuk didalam barangan yang boleh dirampas di bawah seksyen berkenaan.

Diputuskan:

[1] Adalah jelas perayu telah melakukan kesalahan dibawah s. 425 KTN dan rayuan berpusar diatas tafsiran perkataan "...or other thing whatsoever..." Di s. 426(1)(b) KTN yang mesti diberi tafsiran menurut rukun *ejusdem generis*.

[2] Dimana perkataan yang digunakan oleh Parlimen berupaya memberi dua makna maka Mahkamah hendaklah memberikan makna yang sempit dari maksud yang terbuka.

[3] Rukun *ejusdem generis* adalah untuk mencari bidang yang diliputi oleh perkataan am dan bukan digunakan untuk mencari makna sebarang perkataan tertentu.

[4] Sekiranya sesuatu akta membolehkan merampas hak orang maka perkataan yang dipakai hendaklah jelas maksudnya dan sekiranya timbul sebarang keraguan maka makna yang sempit hendaklah diberi menyebelahi orang yang berhak kepada hak tersebut.

[5] Barangan yang hendak dirampas dibawah seksyen tersebut juga perlu merupakan "subject matter" kesalahan dan disini barangan perayu bukanlah "subject matter" kesalahan kerana kesalahan perayu bersifat pasif iaitu kesalahan sebagai setingan sahaja. Oleh itu barangan yang dirampas dari perayu tidak digunakan didalam kesalahan menduduki tanah kerajaan tersebut.

[6] Barangan yang dirampas juga bukan termasuk didalam tafsiran perkataan "tanah" didalam KTN.

[7] Oleh sedemikian barangan yang dirampas hendaklah dipulangkan kepada perayu dan sekiranya telah dilelong hasilnya mesti diserahkan kepada perayu. Rayuan dibenarkan.

[Rayuan perayu dibenarkan].

a Kes-kes yang dirujuk:

PP lwn. A.G. Kyle-Little [1971] 1 MLJ 125 (**dirujuk**)

Hartnell lwn. Minister of Housing and Local Government [1963] 1 WLR 1141 (**dirujuk**)

Colonial Sugar Refining Co. Ltd. lwn. Melbourne Harbour Trust Commissioners [1927] AC 343, 359 PC (**dirujuk**)

b

Akta-akta yang dirujuk:

Kanun Tanah Negara, ss. 425 & 425(1)(a), 426C(1), 426A(1)(b) & (c), 426C(6), 426C(4)(b), (c) & (d),

Bagi pihak perayu - Ng Chin Chai; T/n. Lim Hong Nian

c

Bagi pihak responden - Ahmadi, Penasihat Undang-undang Negeri Sembilan

ALASAN PENGHAKIMAN

Faiza Tamby Chik H:

Pada 7 Oktober 1990, Hakim Mahkamah Sesyen Seremban telah mendengar suatu permohonan jenayah beraneka jenis di bawah s. 426C(4)(d) Kanun Tanah Negara (KTN) di mana suatu siasatan bagi menentukan sama ada boleh atau tidak barang-barang yang dirampas daripada perayu dilucuthak dan sesudah mengadakan siasatan tersebut Hakim tersebut telah memutuskan bahawa tindakan perlucutan hak ke atas barang-barang yang dirampas daripada perayu itu adalah sah di sisi undang-undang dan prosedur yang dijalankan di situ adalah betul. Perayu dalam kes ini telah merayu terhadap keputusan Hakim tersebut.

f

Tuduhan yang dihadapkan ke atas perayu berbunyi:

g

Bahawa kamu diantara 8 Jun 1988 sehingga 10 April 1989 telah mencerooboh ke atas tanah Kerajaan iaitu di simpang Kg. Nerambai jalanraya Linggi/Lubuk China Mukim Titian Bintangor, Rembau dengan cara menduduki di atas tanah tersebut dan menjalani perniagaan kedai runcit di bangunan yang didirikan di atas tanah tersebut tanpa kebenaran yang sah oleh Pentadbir Tanah Daerah yang menjadi satu kesalahan di bawah s. 425(1)(a) KTN dan oleh itu Pentadbir Tanah Daerah telah mengambil tindakan undang-undang terhadap kamu di bawah s. 426A(1)(b) dan (c) KTN dengan cara merampas barang-barang perniagaan kamu dan meroboh bangunan tersebut dan dengan ini satu penyiasatan terhadap kesalahan itu serta tindakan Pentadbir Tanah Daerah akan diadakan untuk menentukan sama ada

h

i

barang-barang rampasan tersebut yang disenaraikan di Lampiran 'A' patut atau tidak diliucuthak di bawah s. 426C (4)(d) Kanun Tanah Negara.

Fakta Kes

- (1) Tahun 1955 PTD Rembau telah mengeluarkan TOL (Lesen Penduduk Sementara) kepada bapa perayu - Gan Kee Low.
Tahun 1956 sebuah bangunan telah didirikan. Tahun 1963 Gan Kee Low meninggal dunia.
- (2) Tahun 1965 PTD Rembau telah mengeluarkan TOL kepada perayu.
- (3) Pada 8 Jun 1988 PTD Rembau memberi notis kepada Perayu bahawa permohonan untuk membaharui TOLnya tidak diluluskan oleh kerana kerajaan akan mengadakan projek jalan di atas tanah tersebut.
- (4) Beberapa notis peringatan bagi mengosongkan tanah tersebut telah diberikan kemudian; di antaranya September 1988 dan 17 September 1988 dan lanjutan telah diberikan sehingga 15 Oktober 1988.
- (5) Pada 3 April 1989 PTD Rembau telah melawat tempat tersebut dan mendapati bangunan tambahan telah didirikan dan kemudian dirobohkan.
- (6) Pada 9 April 1989 notis lisan telah diberikan.
- (7) Pada 10 April 1989 tindakan pengosongan telah diambil dan barang-barang runcit di kedai itu telah dirampas dan bangunan tersebut telah dirobohkan pada 11 April 1989. Satu senarai sebanyak 158 jenis barang dan jumlahnya telah dicatitkan. Perlelongan barang-barang tersebut di bawah s. 426C (6) KTN telah diluluskan oleh PTG.
- (8) Pada 23 Jun 1989 perkara ini telah dirujuk kepada Hakim Mahkamah Sesyen Rembau seperti kehendak s. 426C (4)(b) KTN dan perkara ini telah didaftarkan sebagai permohonan Pemula Bil. 54-2-89. Akan tetapi Hakim Mahkamah Sesyen telah mengarahkan perkara ini didaftarkan sebagai Miscellaneous Criminal Application No. 1/90 dan ianya dijalankan sebagai suatu siasatan di mana perayu telah mengemukakan dua orang saksi dan PTD Rembau telah mengemukakan tiga orang saksi.

a Di hadapan Hakim Mahkamah Sesyen tiga isu penting telah dipertimbangkan:

- (1) Apakah taraf perayu setelah permohonannya untuk membaharui TOL itu ditolak oleh Pejabat Tanah Daerah, Rembau?
- (2) Apakah tindakan merampas harta perayu oleh Pejabat Tanah Daerah Rembau dibenarkan oleh undang-undang?
- (3) Apa berpatutankah tindakan yang diambil bagi merujukkan perkara ini kepada Hakim Mahkamah Sesyen bagi tujuan perintah seterusnya terhadap barang-barang rampasan berkenaan?

c Mengenai isu pertama Hakim Mahkamah Sesyen yang terpelajar itu berpendapat bahawa perayu adalah seorang penceroboh apabila lesen TOLnya tamat dan seseorang penceroboh tiada hak sama ada di bawah undang-undang ataupun equity dan menceroboh tanah Kerajaan adalah suatu kesalahan di bawah s. 425 KTN.

d Mengenai isu kedua Tuan Hakim Mahkamah Sesyen memberikan keputusan bahawa perayu bolehlah dikatakan "in occupation" bersama-sama kedainya dan kedainya adalah dianggap "subject matter" di dalam tindakan itu dan seterusnya Hakim tersebut berpendapat bahawa barang-barang rampasan dan kedai itu adalah merupakan "subject matter" di dalam kesalahan itu disebabkan perniagaanlah yang menjadikan perayu telah enggan mengosongkan tanah berkenaan, walaupun perayu cukup mengetahui bahawa beliau tiada hak lagi untuk terus tinggal di tanah itu dan oleh hal yang demikian Hakim tersebut berpendapat bahawa perampasan yang dilakukan pada 10 April 1989 adalah sah di sisi undang-undang dan perlucutan hak terhadap barang-barang rampasan itu adalah perlu dilakukan kerana barang-barang itu merupakan "subject matter" di dalam melakukan kesalahan itu, maka di bawah s. 426C(4)(c) KTN perampasan itu adalah sah dilakukan.

e Mengenai isu ketiga Hakim tersebut berpendapat bahawa tugas mahkamah dalam hal ini hanyalah menentukan sama ada atau tidak kesalahan di bawah s. 425(1)(a) KTN dilakukan dan Hakim tersebut berpandangan bahawa oleh kerana tiada pendakwaan dijalankan terhadap perayu dan terdapat pula 158 jenis barangan kepunyaan perayu telah

dirampas, maka siasatan perlu dilakukan bagi menentukan sama ada satu “perlucutan hak” terus boleh diperintahkan oleh mahkamah di bawah s. 426C(4)(d) KTN dan Hakim tersebut berpendapat bahawa suatu kesalahan telah dilakukan dan mahkamah boleh menentukan perlucutan hak ke atas 158 jenis barang-barang tersebut.

Adalah jelas menghuni tanah Kerajaan secara haram adalah satu kesalahan di bawah s. 425 KTN. Oleh itu apabila TOL tamat perayu adalah seorang setinggan (squatter) dan sebagai seorang setinggan perayu dianggap seorang penceroboh dan tidak mempunyai hak di sisi undang-undang atau equity. Akan tetapi bolehkah responden merampas barang-barang berjumlah 158 jenis yang terdapat di bangunan kedai perayu itu yang sekarang terletak di atas tanah yang telah tamat tempoh TOLnya dan 158 jenis barang-barang itu pula telah dilelong di bawah s. 426C (6) KTN. Untuk mengetahui jawapannya seseorang hendaklah melihat s. 426A (1) (b):

- (1) Any ... Land Administrator, ... may without warrant -
- (a) ...;
- (b) seize any **vehicle, tractor, agricultural implement or other thing whatsoever** which he has reason to believe was used or is being used in the commission of an offence under that section;

Y.B. Penasihat Undang-Undang Negeri, Encik Ahmadi telah menggesa supaya seksyen tersebut di atas diberikan tafsiran yang luas dan am untuk meliputi segala perkara yang tidak terkelas dalam “genus” yang telah ditentukan. Y.B. Encik Ahmadi telah menghujahkan bahawa ungkapan “or other thing whatsoever” dalam s. 426A(1)(b) tersebut adalah dimaksudkan oleh badan legislatif untuk mengenyahkan dan mengeluarkan pemakaian prinsip *ejusdem generis* dalam mentafsirkan seksyen yang berkenaan. Ia dimaksudkan untuk merangkumi (encompass) segala perkara lain selain daripada perkara-perkara tertentu yang diliputi oleh seksyen tersebut secara nyata dalam satu “genus” iaitu “... vehicle, tractor, agricultural implement...”

Dengan demikian perkataan am selepas perkataan-perkataan tertentu dalam seksyen itu, iaitu “or other thing whatsoever”

- a* semestinya tidak dimaksudkan untuk “genus” pertanian atau aktiviti-aktiviti yang bersangkutan dengan pertanian sahaja. Perkataan-perkataan (ungkapan) tersebut adalah dimaksudkan dan hendaklah dikonstruksikan untuk meliputi “genus” yang lebih besar dan menyeluruh (general) yang tidak terhad kepada “genus” aktiviti pertanian sahaja.

b Seterusnya Y.B. Encik Ahmadi berhujah bahawa-

- c* ...pemakaian serta tafsiran ungkapan di atas hendaklah dilihat/dibaca bersekali dengan kesalahan yang telah dibuktikan dilakukan oleh perayu. Hakim Mahkamah Sesyen yang arif telah mendapati sebagai satu fakta bahawa perayu telah melakukan kesalahan menduduki (occupying) tanah kerajaan tanpa otoriti yang sah, satu kesalahan di bawah s. 425(1)(a), yang memperuntukkan:

- d* 425(1) Any person who, without lawful authority -
- (a) occupies, or erects any building on any State land ...; or
 - (b) ...; or
 - (c) ..., shall be guilty of an offence, and...

- e* Perkataan yang operatif (operative words) dalam seksyen ini adalah “occupies”. Tidak ada diperuntukkan di mana-mana dalam KTN 1965 bahawa maksud “occupies” ini hendaklah dihadkan kepada menduduki tanah Kerajaan untuk tujuan-tujuan pertanian atau lain-lain aktiviti yang berkait dengan pertanian sahaja seperti yang dicadangkan oleh peguam perayu yang bijaksana.

- f* Perkataan “occupies” tidak boleh ditafrikkan sebagai “occupies *per se*”. Ianya mestilah dikaitkan dengan aktiviti yang dijalankan di atas pendudukan (occupation) tersebut.
- g* Makanya “occupies” boleh membawa bersama-sama berbagai aktiviti selain daripada aktiviti pertanian, umpamanya menduduki tanah dengan cara dan untuk tujuan mendirikan kilang, menduduki tanah dengan cara mendirikan kedai untuk tujuan berniaga;
- h* menduduki tanah dengan cara dan untuk tujuan melombong bijih; menduduki tanah dengan cara dan untuk maksud mengeluarkan kayu-kayan dan hasil hutan dan sebagainya.

- i* Ungkapan berkenaan membolehkan “or other thing whatsoever” yang tidak terkelas dalam “genus” yang sama dengan perkataan-perkataan tertentu sebelumnya (iaitu vehicle, tractor, agricultural implement), disita

di bawah seksyen yang sama sekiranya sesuatu kesalahan di bawah s. 425 KTN telah dilakukan. Nyata sekali prinsip *ejusdem generis* tidak ada tempat untuk pemakaiannya dalam seksyen yang berkenaan (426A(1)(b)) dibaca bersama dengan s. 425. Jika prinsip itu dipakai, maka pemakaiannya serta efeknya adalah bertentangan dengan maksud/kehendak pihak legislatif.

Tambah Y.B. Encik Ahmadi lagi,

Justeru itu saya menyatakan bahawa barang-barang runcit yang disita, oleh responden "forms an integral and inseparable part of his occupation" ke atas tanah tersebut. Berkedai tanpa barang-barang runcit atau kedai tanpa barang runcit bukanlah berkedai atau berniaga namanya. Kita tidak boleh memisahkan kedainya daripada barang-barang runcitnya serta pendudukannya di atas tanah berkenaan.

Justeru itu barang-barang runcit dalam kedainya adalah terangkum dalam ungkapan "or other thing whatsoever" dan adalah liable untuk disita di bawah s. 426A(1)(b) dan penyitaannya adalah sah di sisi undang-undang dan barang-barang itu boleh dilucuthak mengikut s. 426C(1).

Seterusnya Y.B. Encik Ahmadi telah meneruskan hujahnya dengan memetik s. 426C(4)(c) yang berbunyi:

426C.(4) Forfeiture of things seized.

- (c) the President to which the matter is referred shall issue a summons requiring the person asserting that he is the owner of the thing and the person from whom it was seized to appear before him and upon his appearance or default to appear, due service of the summons being proved, the President shall proceed to the examination of the matter and on proof that an offence under s. 425 or 426 has been committed and that such thing was the subject matter of or was used in the commission of such offence shall order the same to be forfeited or may in the absence of such proof order its release.

dan Y.B. Encik Ahmadi telah menghujahkan bahawa seksyen tersebut mempunyai 2 bahagian yang "disjunctive" iaitu "...and that such thing was the subject matter of or was

- a used in the commission of such offence..." dan selanjutnya berkata bahawa -

...jikapun barang-barang runcit berkenaan bukan merupakan "subject matter" kesalahan tersebut, tetapi jika ia telah digunakan untuk melakukan kesalahan tersebut, maka Mahkamah hendaklah memerintahkan perlucutan hak barang-barang runcit itu. Saya menghujah bahawa atas faktor-faktor yang sama di atas, barang-barang runcit yang disita itu telah digunakan untuk melakukan kesalahan tersebut.

- b
- c Encik Ng Chin Chai bagi pihak perayu pula telah menghujahkan bahawa -

Apabila sesiapa melakukan kesalahan di bawah s. 425 KTN, pihak yang berkuasa hanya boleh merampas benda-benda yang jelas dinyatakan dalam s. 426A(1)(b) KTN. Ungkapan "or other thing whatsoever" dalam s. 426A(1)(b) harus ditafsirkan mengikut Rukun *Ejusdem Generis*.

- d
- e Vehicle, tractor, agricultural implement "yang dinyatakan sebelum ungkapan "or other thing whatsoever" dalam s. 426A(1)(b) kesemuanya merupakan alat-alat pertanian. Rukun *Ejusdem Generis* harus dipakai untuk menafsirkan ungkapan "or other thing whatsoever" dan menghadkannya kepada benda-benda lain dalam kategori alat-alat pertanian sahaja.

- f ...bahawa Rukun *Ejusdem Generis* dan rukun pentafsiran ketat harus dipakai dalam pentafsiran ungkapan "or other thing whatsoever" dan barang-barang runcit yang dirampas itu tidak jatuh di bawah lingkungan ungkapan tersebut kerana ia bukan merupakan alat-alat pertanian. Oleh kerana itu sebenarnya barang-barang runcit itu bukan dirampas mengikut kuasa yang diberi di bawah s. 426A(1)(b) tetapi di luar daripada kuasa itu.

- g ...bahawa mengikut s. 426C(1) KTN, hanya barang-barang yang dirampas mengikut kuasa yang diberi di bawah s. 426A(1)(b) sahaja tertakluk kepada lucuthak. Oleh kerana barang-barang itu dirampas atas kuasa yang di luar daripada (*ultra vires*) s. 426C(1)(b), barang itu tidak boleh dilucuthak mengikut s. 426C(1).

- h Untuk menyokong hujahnya Encik Ng telah memetik kes *PP lwn. A.G. Kyle-Little* [1971] 1 MLJ 125 di mana Abdul Hamid J. (pada masa itu) telah berkata di muka surat 127 -

- i In the instant case, s. 4(c) uses the words 'any receipt, account or other document'. To

my mind, a distinct genus is apparent from the words used. The words 'receipt, account' would seem to possess this character, that is, paper writing dealing with money matters. Thus the words 'other document' I think, should be construed to refer to appear writing in the same category and possessing the same character as a receipt or account, for example, bills, cheques, indents, payroll and invoices.

Dapat diperhatikan di sini bahawa perayu telah didapati melakukan kesalahan di bawah s. 425 KTN menduduki tanah Kerajaan selepas Lesen Pendudukan Sementara (LPS atau TOL) tidak diperbaharui. Pada sepanjang masa berkenaan beliau telah menjalankan perniagaan berkedai runcit yang bernama Chop Poh Hong yang dimiliki oleh anak-anaknya Gan Tiong Guan dan Gan Tian Chor di atas tanah tersebut.

Adalah jelas dalam kes ini bahawa selepas tamatnya tempoh TOL tersebut maka perayu adalah dianggap seorang penceroboh dan pencerobohan adalah satu kesalahan di bawah s. 425 KTN dan dengan demikian dari tarikh itu perayu tidak ada hak baik di sisi undang-undang mahupun di sisi equity.

Sayugia diingat bahawa sekiranya perkataan yang digunakan oleh Parlimen dalam sesuatu Akta berupaya memberikan kedua-dua makna tersebut maka mahkamah sepatutnya hendaklah memberikan makna yang sempit daripada maksud yang terbuka.

Ada tiga jenis Akta sedemikian iaitu Akta yang mengenakan suatu penalti, Akta yang mengenakan suatu kadaran (rate), cukai atau tanggungan (charge) dan Akta yang merampas hak kukuh (vested rights) seseorang. Ini hanya dapat dilakukan sekiranya perkataan-perkataan yang digunakan dalam Akta tersebut adalah perkataan-perkataan yang berupaya memberikan makna yang sempit. Sekiranya perkataan-perkataan tersebut hendaklah diberikan maksud yang jelas sungguhpun Akta tersebut mengenakan suatu penalti atau cukai atau merampas hak kukuh yang sedia ada.

Barang diingat bahawa rukun "*ejusdem generis*" atau "the class rule" adalah rukun pentafsiran sahaja iaitu ianya bertujuan untuk membantu memastikan niat Parlimen dalam sesuatu Akta dan niat pihak-pihak

- a dalam sesuatu dokumen. Rukun "*ejusdem generis*" adalah rukun untuk mencari bidang yang diliputi yang diberikan oleh perkataan-perkataan am. Ia bukannya rukun yang digunakan untuk mencari makna sebarang perkataan tertentu. Sesungguhnya sekiranya makna perkataan-perkataan tertentu itu kabur atau tak jelas (ambiguous) maka adalah mustahil untuk menentukan kelas tersebut.
- b

Seksyen 426A(1)(b) KTN berbunyi:

426A. Power of arrest and seizure.

- (1) Any ..., Land Administrator, ... may without warrant -
- (a) ...;
- (b) seize any vehicle, tractor, agricultural implement or other thing whatsoever which he has reason to believe was used or is being used in the commission of an offence under that section;
- c
- d

Meneliti s. 426A(1)(b) KTN adalah jelas bahawa "... vehicle, tractor, agricultural implement..." adalah sekumpulan perkataan tertentu (specific) yang diikuti pula oleh perkataan "or other ..." dan kemudian perkataan-perkataan "thing whatsoever". Oleh hal yang demikian, rukun "*ejusdem generis*" atau "class rule" terpakai. Rukun "class rule" digunakan untuk mencari makna perkataan "thing whatsoever." Y.B. Encik Ahmadi telah menggesa saya supaya seksyen tersebut di atas diberikan tafsiran yang luas dan am untuk meliputi segala perkataan yang tidak terkelas dalam "genus" yang telah ditentukan. Sementara Encik Ng telah menggesa saya bahawa perkataan "thing whatsoever" bermakna perkakas-perkakas pertanian iaitu terhad kepada perkakas-perkakas yang sekelas dengan kelas yang mendahuluinya, iaitu perkakas-perkakas yang sekelas dengan "vehicle, tractor, agricultural implement" iaitu perkakas-perkakas pertanian.

- e
- f
- g
- h
- i
- Saya berpendapat sekiranya sesuatu Akta itu adalah Akta yang merampas hak kukuh seseorang, maka perkataan-perkataan yang digunakan di dalam Akta itu hendaklah jelas bahawa itulah maksud Akta itu dengan nyata. Sekiranya timbul sebarang keraguan dalam hal itu maka Akta yang memberi kesan merampas hak kukuh seseorang itu hendaklah diberikan makna yang sempit menyebelahi orang yang berhak kepada hak tersebut dan dalam kes ini ia menyebelahi pihak perayu.

Dalam kes *Hartnell lwn. Minister of Housing and Local Government* [1963] 1 WLR 1141, Hakim Sachs pada halaman 1147 berkata:

Counsel for all parties agreed that the correct principle to be applied to the matters in issue in the present case (iaitu mengenai hak kukuhnya, "existing use rights for the stationing of residential caravan) was that enunciated by Lord Warrington of Clyffe in the course of giving the opinion of the board in *Colonial Sugar Refining Co. Ltd. lwn. Melbourne Harbour Trust Commissioners* [1927] AC 343, 359 PC when he referred to the well-known principle that a statute should not be held to take away private rights of property without compensation unless the intention to do so is expressed in clear and unambiguous terms.

Kes ini telah disahkan apabila rayuan dibuat mengenainya. (Lihat [1965] AC 1134).

Dalam kes ini saya berpendapat bahawa hak harta seseorang itu (disini 158 jenis barang-barang) jika hendak dirampas, maka hendaklah dirampas dengan adanya perkataan-perkataan yang nyata dan jelas yang membawa makna meliputi 158 jenis barang-barang tersebut dan di sini saya berpendapat seterusnya bahawa 158 jenis barang-barang tersebut bukanlah merupakan "subject-matter of the offence" sebab 158 jenis barang-barang itu bukanlah digunakan untuk melakukan kesalahan menduduki tanah Kerajaan tersebut. Pada hakikatnya yang sebenar menduduki tanah Kerajaan sahaja dengan mendirikan bangunan untuk kedai tanpa mengerjakan tanah tersebut dengan ertikata membajak atau mencangkul tanah tersebut untuk ditanami dengan menggunakan alat-alat pertanian seperti bajak, cangkul, traktor atau mesin-mesin pertanian adalah satu perbuatan pasif. Dengan demikian jika tempoh yang dibenarkan menduduki tanah tersebut telah luput, maka penghuninya hanya melakukan satu kesalahan sebagai seorang setingan. Itu sahaja. Dalam keadaan sedemikian tiada sebarang alat atau perkakas yang digunakan untuk melakukan kesalahan tersebut kerana kepenghunan tanah itu adalah bersifat pasif. Itulah yang dilakukan oleh perayu dalam kes ini. Sebenarnya dalam kes ini tiada sebarang pendakwaan dihadapkan kepada perayu.

Pendapat saya ini diperkuatkan lagi oleh s. 5 Kanun Tanah Negara 1965 yang mentafsirkan

a perkataan "bangunan" termasuklah apa-apa struktur yang dibina di atas tanah dan perkataan "tanah" pula termasuklah -

- (a) that surface of the earth and all substances forming that surface;
- (b) the earth below the surface and all substances therein;
- b** (c) all vegetation and other natural products, whether or not requiring the periodical application of labour to their production, and whether on or below the surface;
- (d) all things attached to the earth or permanently fastened to any thing attached to the earth, whether on or below the surface; and
- c** (e) land covered by water;

Jadinya adalah nyata bahawa 158 jenis barang-barang tersebut bukanlah "apa-apa struktur yang dibina di atas tanah" tersebut dan lagi 158 jenis barang-barang tersebut bukanlah perkara-perkara yang termasuk dalam takrif perkataan "tanah" seperti yang dibayangkan oleh Kanun Tanah Negara itu.

Dengan alasan di atas saya memutuskan bahawa rayuan perayu dibenarkan. Sejumlah 158 jenis barang-barang yang disenaraikan dalam Lampiran 'A' dalam saman bertarikh 11 Januari 1990 dipulangkan kepada perayu. Sekiranya 158 jenis barang-barang tersebut telah dilelong menurut s. 426C(6) KTN, maka pendapatan daripada pelelongan tersebut hendaklah diserahkan kepada perayu.

g

h

i